

HOF VAN CASSATIE VAN BELGIË

15 OKTOBER 2010

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING, met kantoor te 1000 Brussel, Koningsstraat 138,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Caroline D. B., advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, (...), waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

V. Joris, wonende te 2275 Lille, (...),

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Paul L., advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, (...), waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen een arrest, op 25 februari 2009 gewezen door het hof van beroep te Antwerpen.

Afdelingsvoorzitter Robert B. heeft verslag uitgebracht. Advocaat-generaal met opdracht André V. I. heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift een middel aan.

Het verzoekschrift is aan dit arrest gehecht.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. De appelrechters, die beslissen dat de feiten vallen onder de toepassing van de Antidiscriminatiewet van 25 februari 2003 en dat de wet van 10 mei 2007 te dezen niet van toepassing is, oordelen ook dat:

- in de nieuwe discriminatiewet van 10 mei 2007 de praktijktest niet meer is ingeschreven, maar wel een niet-limitatieve lijst met mogelijke middelen om de bewijslast om te keren;
- te dezen geen feiten in aanmerking komen die het bestaan van een directe discriminatie op grond van één van de beschermde criteria kunnen doen vermoeden;
- de eiser zich ten onrechte beroept op het bestaan van een vermoeden van directe discriminatie;
- de omkering van de bewijslast niet voorhanden is.

2. Het onderdeel dat ervan uitgaat dat de appelrechters de ingeroepen gegevens niet toetsen aan de wet van 10 mei 2007, berust op een onjuiste lezing van het bestreden arrest.

Het onderdeel mist mitsdien feitelijke grondslag.

Tweede onderdeel

3. De appelrechters geven met de in randnummer 1 aangehaalde redenen ook te kennen dat uit de voorhanden zijnde gegevens, hierin begrepen de praktijktest, geen bepaald patroon van ongunstige behandeling blijkt ten aanzien van personen die drager zijn van een welbepaald beschermd criterium.

4. Het onderdeel, dat niet tot cassatie kan leiden, is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.

Derde onderdeel

5. De appelrechters stellen vast dat:

- de eiser aanvoert dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de verweerder zich discriminerend opstelt ten aanzien van allochtone vooral mannelijke kandidaat-leden die in zijn fitnesszaal wensen te komen sporten en dat de eiser verwijst naar de vele klachten van allochtone kandidaat-leden die allen

geweigerd werden omwille van hun zogenaamd ras, huidskleur, afkomst en/of etnische afstamming;

- op 24 november 2005 aangifte werd gedaan door Lahcen E. bij de lokale politie Antwerpen-Zuid van het feit dat hem de toegang was geweigerd omdat er geen plaats meer was;
- Moussa T. op 15 december 2005, daags na een test uitgevoerd door de nieuwsdienst, een verklaring aflegde aan de politie dat hij een sterk vermoeden heeft, geweerd te zijn bij de verweerder vanwege zijn afkomst en huidskleur;
- na de uitzending op de televisie nog een aantal allochtonen een verklaring hebben afgelegd dat hen de toegang tot de fitnesszaal zou geweigerd zijn;
- de politie Antwerpen-Zuid op 15 december 2005 noteerde dat de verbalisanten vastgesteld hadden dat er diverse mensen van allochtone afkomst aanwezig waren in de fitnesszaal, ook gesluierde vrouwen, en dat de ledenlijst duidelijk allochtonen vermeldde;
- de uitbater de politie meedeelde Moussa T. geweigerd te hebben omdat hij eerdere slechte ervaringen met hem had.

Zij overwegen dat er voor de praktijktest geen wettelijke basis voorhanden was, omdat de wettelijke vereiste uitvoeringsbesluiten ontbraken.

Op basis van deze vaststellingen en overwegingen hebben de appelrechters beslist dat de omkering van de bewijslast niet voorhanden is.

6. Het onderdeel dat ervan uitgaat dat de appelrechters enkel de door de eiser ingeroepen praktijktest hebben onderworpen aan de vraag of die in aanmerking kwam als feit dat van aard was om de bewijslast om te keren, maar niet de andere door de eiser ingeroepen gegevens, berust op een onvolledige lezing van het arrest.

Het onderdeel mist dienvolgens in zoverre feitelijke grondslag.

7. Met de hierboven vermelde vaststellingen geven de appelrechters de feitelijke gegevens aan waarop zij hun beslissing steunen en verwerpen en beantwoorden zij zodoende het door de eiser gevoerde verweer.

Het onderdeel mist in zoverre feitelijke grondslag.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser in de kosten.

Bepaalt de kosten op de som van 675,24 euro jegens de eisende partij en op de som van 172,36 euro jegens de verwerende partij.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Robert B., als voorzitter, en de raadsheren Eric D., Beatrijs D., Alain S. en Geert J., en in openbare terechtzitting van 15 oktober 2010 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Robert B., in aanwezigheid van advocaat-generaal Dirk T., met bijstand van griffier Johan P.